

9. STRESZCZENIE

Zespół nadaktywnego pęcherza moczowego (OAB) to zespół objawów z dolnych dróg moczowych, charakteryzujący się parciem nagłym na mocz, częstomoczem oraz nokturią, z towarzyszącym lub nie nietrzymaniem moczu, przy braku infekcji dróg moczowych lub innej wykrywalnej choroby.

W przebiegu zespołu pęcherza nadaktywnego stopniowe nasilenie objawów zazwyczaj prowadzi do zmian w stylu życia i może znacząco wpływać na jego jakość. Wzrost zainteresowania tym tematem ujawnił ogromny wpływ, jaki OAB może mieć na interakcje społeczne, sen, emocje, depresję oraz ogólną jakość życia związaną ze zdrowiem (HRQoL).

Celem badania była ocena jakości życia pacjentów z zespołem pęcherza nadaktywnego przed i po leczeniu toksyną botulinową. Dokonano analizy wpływu leczenia na poszczególne aspekty życia oraz oceniono wybrane zmienne psychologiczne – samoocena, depresja, rozdrażnienie, lęk i somatyzację objawów. W badaniu wzięło udział 40 pacjentów z rozpoznaniem OAB odpowiednio 30 kobiet i 10 mężczyzn w wieku od 35 do 78 lat. Pacjentom podano 100 U toksyny botulinowej do mięśnia wypieracza pęcherza moczowego. Badanie miało charakter prospektywny, nieinwazyjny i ankietowy. Pacjenci wypełnili kwestionariusze SF-36, KHQ, DS.-14 HADS-M, MESI przed zabiegiem oraz 3 i 6 miesięcy po leczeniu iniekcjami onabotulinotoksyny A. Uzyskane wyniki poddano analizie statystycznej. Przejęto za istotne statystycznie $p < 0,05$.

W wyniku zastosowanego leczenia uzyskano poprawę jakości życia w wielu płaszczyznach. W SF-36 zaobserwowano statystycznie istotną poprawę w ograniczeniach funkcjonowania fizycznego, natury emocjonalnej, aspekcie dotyczącym energii i zmęczenia, bólu oraz ogólnego stanu zdrowia. W KHQ natomiast uzyskano istotnie statystyczne różnice w praktycznie wszystkich aspektach poruszanych w kwestionariuszy, z wyjątkiem oceny ogólnego stanu zdrowia. W analizach psychometrycznych DS-14, HADS-M oraz MSEI nie zaobserwowano istotnych statystycznie różnic.

Na podstawie otrzymanych wyników można stwierdzić, że zespół pęcherza nadaktywnego w negatywny sposób wpływa na różne aspekty życia pacjentów, a leczenie toksyną botulinową poprawia jakość życia zarówno u kobiet jak i u mężczyzn. Leczenie to w istotny sposób poprawia codzienne funkcjonowanie pacjentek, wpływa pozytywnie na relacje międzyludzkie, sen, życie społeczne, emocjonalne i fizyczne. Natomiast nie

wpływa na relacje międzyludzkie, życie społeczne, stan emocjonalny u mężczyzn, poprawia jednak funkcjonowanie codzienne, sen i ograniczenia fizyczne. Badanie wykazało, że płeć męska jest negatywnym predyktorem do efektu leczenia OAB toksyną botulinową. Wyższe BMI jest związane z większym nasileniem objawów zespołu pęcherza nadaktywnego. U badanych dominuje osobowość typu D, a symptomy depresji oraz lęku są powiązane z występowaniem OAB. Konieczne są jednak dalsze badania z wykorzystaniem kwestionariuszy specyficznych do oceny poszczególnych sfer życia pacjentów ze szczególnym uwzględnieniem mężczyzn.